

προσθέν του λαλοῦσα τὴν ἀπροκάλυπτον καὶ ἀφελῆ της γλώσσαν. Εὐτυχῶς εἶχεν ἤδη φθασει αὐτός, ὁ τιμωρός, ὅστις ἐμελλε νὰ θέσῃ ὅλα τὰ πράγματα ἐν τάξει.

Ἐν τοσοῦτῳ ἐπλησίασαν εἰς τὴν ἐν Ἀνιέρῃ ἔπαυλιν, ἣν ὁ Φραντζῆ μακρόθεν ἐγνώρισεν χάρις εἰς τὴν ἰδιόρρυθμον κλίμακά της ἐν εἴδει πυργίσκου στίλθοντος ἐκ τῶν καινουργῶν καὶ κυανίζόντων σχιστολίθων. Ἐφάνη αὐτῷ ἐπίτηδες κτισθεῖσα διὰ τὴν Σιδωνίαν, ὡς κλωθὸς καταλλήλος διὰ τὸ πτηνὸν ἐκεῖνο τὸ ἔχον τὸσον ἰδιότροπον καὶ ἐπιδεικτικὸν πτέρωμα.

Ἡ ἔπαυλις ἦτο διώροφος, ἐφαίνοντο δὲ μακρόθεν ἐκ τοῦ σιδηροδρόμου τὰ παραθύρα της μὲ τὰ παραπετάσματα τῶν τὰ ὑπεραμμένα διὰ ῥοδοχρόου ὑφάσματος ἀστράπτοντα ἐν τῷ μέσῳ χλοερῷ κήπου, ἔνθα διεκρίνετο στίλθουσα ὑπερμεγέθης σφαῖρα ἐξ ἀγγλικῆς μεταλλοῦ.

Ὁ ποταμὸς ἔρρεε πλησίον, παρισινήν ἔχων ἀκόμη τὴν ὄψιν, πεπληρωμένος ἐξ ἀλύσεων ἐκ παραπηγμάτων λουτρῶν, ἐξ ὀγκωδῶν σκαφῶν, σείων κατὰ πᾶσαν αὐτοῦ ἐλαφρὰν κυμάτωσιν πληθὺν ἐλαφροτάτων μικρῶν λέμβων, προσδεμένον παρὰ τὸν λιμενίσκον, ὧν τὰ νεωστὶ ἀναγεγραμμένα ἐπιδεικτικὰ ὀνόματα κατεκαλυπτεκόνης ἀνθράκων. Ἀπὸ τῶν παραθύρων της ἡ Σιδωνία ἠδύνατο νὰ βλέπῃ τὰ παρὰ τὰς ὄχθας ἐστιατόρια, σιωπηλὰ καθ' ὅλην τὴν ἐβδομάδα, πλήρη κατὰ τὴν Κυριακὴν ποικίλου καὶ θορυβώδους πλήθους οὗ ὁ εὐθυμὸς θόρυβος ἀνεμίγνυτο μὲ τὸν βαρὺν κρότον τῶν κωπῶν καὶ ἀπὸ ἀμφοτέρων τὰς ὄχθας ἀνερχόμενος συνηνοῦτο ὑπεράνω τοῦ ποταμοῦ μὲ τὸ ρεῦμα ἐκεῖνο τῶν κρότων, τῶν κραυγῶν, τῶν προσκλήσεων, τῶν γελώτων, τῶν ἄσματων, ὅπερ κατὰ τὰς ἑορτασίμους ἡμέρας ἀνέρχεται καὶ κατέρχεται ἀδιάκοπον ἐπὶ ἐκτάσεως μήκους δέκα λευγῶν παρὰ τὸν Σηκουάναν.

Τὰς λοιπὰς ἡμέρας τῆς ἐβδομάδος ἐφαίνοντο περιπλανώμενοι ἄνδρες τετραχηλισμένοι, ὀκνηροί, ἄεργοι, ἢ ἐργάται φέροντες εὐρεῖς πῖλους ἐκ χονδρῶ ἀχύρου, ὄξειε τὴν κορυφήν καὶ μάλλινα ὑποκάμισα, γυναῖκες καθήμεναι ἐπὶ τῆς τετραμμένης χλόης, ἀδρανεῖς, μὲ τὸ ρεμβὸν βλέμμα τῶν βοσκουσῶν ἀγελάδων. Πάντες οἱ πλανόδιοι ἔμποροι, οἱ ὀργανοπαίχται, οἱ ἀρπισταί, οἱ πλανητὲς σχινοβάται, ἐσταμάτων ἐκεῖ ὡς εἰς περίχωρον. Ἡ παραποτάμιος ὁδὸς ἦτο πάντοτε πλήρης ἐξ αὐτῶν, οἱ δὲ παρ' αὐτὴν οἰκίσκοι ἠνοίγοντο ἅμα τῇ προσεγγίσει τῶν καὶ ἐφαίνοντο εἰς τὰ παραθύρα λευκοὶ γυναικεῖοι χιτῶνες κακῶς ἡμυσμένοι καὶ κόμαι ἐν ἀταξίᾳ καὶ ὀκνηρὰ τις καπνοσύριγγ' οἰνοεῖ ἐπισκοποῦσα ὡς ἐπιθυμητὴν ἀνάμνησιν τῶν ἐγγύς κειμένων Παρισίων τὰς πλανήτιδας αὐτὰς χυδαίας διασκεδάσεις.

Τὸ ἐν γένει θέαμα ἦτο θλιβερόν καὶ ἀηδές. Ἡ μόλις φουομένη χλόη ἐκίτρινιζεν ὑπὸ τὰ βήματα. Ὁ κονιορτὸς ἦτο μέλας· καὶ ἐν τούτοις κατὰ πᾶσαν Πέμπτην αἱ ἑταῖραι τῆς ἀνωτέρας περιωπῆς διήρχοντο ἐκεῖθεν διευθυνόμεναι εἰς τὴν Λέσχην μετὰ μεγάλης σπουδῆς ἐντὸς τῶν εὐθραύστων ἀμαξίων τῶν τῶν ὀδηγούμενων ὑπὸ δανεικῶν ἠνιόχων. Ταῦτα πάντα ἤρεσκον εἰς τὴν ἐμμανῆ ἐκείνην Παρισινήν, τὴν Σιδωνίαν· ἄλλως τε κατὰ τὴν παιδικὴν αὐτῆς ἡλικίαν ἢ μικρὰ Σέβη εἶχεν ἀκούσει πολὺς νὰ γίνεταί λόγος περὶ τῆς Ἀνιέρης παρὰ τοῦ ἐνδόξου Δελομπέλ, ὅστις ἐπόθει νὰ ἔχῃ εἰς τὰ μέρη ἐκεῖνα, ὅπως τόσο ἄλλοι ἠθοποιοί, ἓνα οἰκίσκον, μίαν γωνίαν ἐξοχῆς, εἰς τὴν ὁποίαν νὰ ἐπιστρέφῃ διὰ τῶν ἀμαξοστοιχιῶν τῆς ἡμισείας μετὰ τὸ μεσονύκτιον μετὰ τὴν λῆξιν τῶν θεατρικῶν παραστάσεων.

Ἔπεται συνέχεια.

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑΙ ΔΙΑΛΞΕΕΙΣ

ΠΡΟΓΝΩΣΤΙΚΑ ΤΟΥ ΚΑΙΡΟΥ

Οἱ πολλοὶ τῶν ἀνθρώπων ὀλίγον ἐνδιαφέρονται διὰ τὰς θεωρίας, κρίνουσι δὲ ἐν γένει περὶ τῆς σπουδαιότητος ἐπιστήμης τινὸς ἐκ τῶν πρακτικῶν ἀποτελεσμάτων, εἰς ἃ κατέληξεν αὐτὴ καὶ τῆς ἀμέσου ὠφελείας τὴν ὁποίαν ἐξ αὐτῆς δύνανται νὰ συναγάγωσιν. Ἐνεκα τούτου εἰσὶ προδιατεθειμένοι νὰ ὑποδεχθῶσι καλῶς τοὺς ἐπαγγελιομένους τὸν γνώστην τοῦ μέλλοντος νὰ ἐπικρατήσῃ καιροῦ διὰ χρονικὰς περιόδους κατὰ τὸ μάλλον ἢ ἥττον μακράς. Συνχέοντες ἐκουσίως ἢ ἀκουσίως τὴν μετεωρολογίαν μετὰ τῆς ἀστρονομίας, καὶ γνωρίζοντες ἐκ πείρας ὅτι τὰ ἡμερολόγια ὀρίζουσιν ἀκριβῶς τὴν χρονολογίαν, καθ' ἣν τελεσθήσονται τὰ διάφορα οὐράνια φαινόμενα, ἄγονται εἰς προλήψεις καθ' ἃς συγχέουσι τὰ οὐράνια φαινόμενα πρὸς τὰ τῆς ἀτμοσφαιρας, καὶ ζητοῦσι παρὰ τῆς ἀστρονομίας νὰ προεῖπῃ τὸν μέλλοντα νὰ ἐπικρατήσῃ καιρὸν Αἰ ἐπανειλημμέναι διαψεύσεις τὰς ὑποίας ὑφίστανται παραβαλλόντες τὴν πραγματικότητα πρὸς τὰς προφητείας τῶν ἡμερολογίων, δὲν ταρασσουσιν αὐτοὺς ποσῶς, καὶ διατηροῦσι μετ' ἐπιμελείας τὴν πίστιν αὐτῶν εἰς τὰς ἐπιδρασεις τῆς σελήνης ἐπὶ τῆς ἀτμοσφαιρας, καὶ εἰς τὰς προρρήσεις τῶν Καζαμιῶν.

Δι' ὀλίγους, δι' ἐκείνους μόνον ἴσως, οἵτινες ἐμελέτησαν τὰ ἐμμεταβλητότατα φαινόμενα, ὧν θέατρον εἶνε ἡ κινήτῃ ἀτμοσφαῖρα, εἶνε ὀρθὸν νὰ ὑπολογισθῶσιν αἱ δυσκολίαι τοῦ περιπλοκοῦ προβλήματος τῆς προγνώσεως τοῦ μέλλοντος νὰ ἐπικρατήσῃ καιροῦ. Ἐν τούτοις δὲν εἶνε πρό-

βλημα ἀπολύτως ἀνεπίδεκτον λύσεως, καὶ οἱ ἐνήμεροι τῶν προόδων τῆς πρακτικῆς μετεωρολογίας γνωρίζουσιν ὅτι κατωρθώθη ἤδη, ἴσως ἐν ἀσθενεῖ μέτρῳ, νὰ συναχθῶσι συμπεράσματα ἐνδιαφέροντα. Θὰ προσπαθῆσω νὰ ἐκθέσω ἐν ταῦθα κεφαλαιωδῶς τὰ συμπεράσματα ταῦτα. Ἄλλὰ, πρὸ τούτου, ας τεθῆ τὸ πρὸς λύσιν πρόβλημα ὑπὸ τὴν ἀληθῆ αὐτοῦ μορφήν.

Οἱ ὀμιλοῦντες περὶ τῆς προγνώσεως τοῦ καιροῦ, ζητοῦσι νὰ δοθῶσιν αὐτοῖς ἐνδείξεις προλέγουσαι τὸν καιρὸν διὰ χρονικὰς περιόδους μακρὰς καὶ μάλιστα νὰ ὀρισθῆ ἡ μέλλουσα κατάσταση τῆς ἀτμοσφαιρῆς διὰ τοιαύτας περιόδους. Δὲν ἀρκεῖ δηλαδὴ ἀν προγνωσθῆ ποῖος καιρὸς θὰ ἐπικρατήσῃ σήμερον ἢ αὔριον, ἀν ὁ καλὸς ἢ κακὸς καιρὸς ὅστις ὑφίσταται νῦν θὰ διατηρηθῆ ἢ θὰ παύσῃ προσεχῶς· ἀλλὰ ζητοῦσι νὰ γνωσθῆ ἔτι ὅποιον χαρακτῆρα θὰ ἔχη ὀλόκληρος ἡ τρέχουσα ἐποχὴ τοῦ ἔτους, ἢ ποῖον θὰ ἔχωσιν αἱ ἄλλαι ἐποχαί. Τὸ θέρος δηλαδὴ θὰ εἶνε θερμὸν, θὰ εἶνε βροχερὸν ἢ ξηρὸν; Ὁ χειμὼν θὰ εἶνε γλυκὺς ἢ ὄχι; Εἰς τοιαύτας ἀπαιτήσεις βεβαίως δὲν δύναται ἡ ἐπιστήμη νὰ ἐπαρκέσῃ. Ἄλλως καὶ ἐὰν ἦτο δυνατόν νὰ δοθῆ κατάλληλος ἀπόκρισις εἰς τινὰ ἐκ τῶν ἀνωτέρω ἐρωτήσεων, θὰ ἔμενον ἔτι νὰ ὀρισθῆ διὰ ποῖαν ἔκτασιν τῆς χώρας λέγεται ἡ πρόγνωσις αὕτη. Πρόκειται περὶ προρρήσεως ἀφορώσης χωρὸν περιορισμένον, ὀλόκληρον ἢ πειρον, ἢ μέρος αὐτῆς; Ἐννοοῦμεν δὲ καλῶς ὅτι ἐκεῖνο τὸ ὅποιον εἶνε ἀληθὲς διὰ μίαν χώραν, δὲν εἶνε ἀναγκαῖον διὰ τὴν πλησιόχωρον· ὅτι ἐκεῖνο ὅπερ προλέγεται διὰ τὴν Πελοπόννησον, δὲν εἶνε ἀπαραιτήτως ἀναγκαῖον διὰ τὴν Στερεάν Ἑλλάδα, καὶ ὅτι πρέπει ἔτι νὰ χωρίζωμεν τὰς χώρας τῆς δυτικῆς Ἑλλάδος ἀπὸ τῶν τῆς Ἀνατολικῆς. Ἄς ἐξετάσωμεν νῦν διαδοχικῶς πάσας ταύτας τὰς περιστάσεις, καὶ ας ἴδωμεν τί ἡ ἐπιστήμη ἐπιτρέπει ἡμῖν νὰ συμπεράνωμεν περὶ ἐκάστης αὐτῶν.

Δὲν εἶνε ἀνάγκη μακρῶν σκέψεων διὰ νὰ ἐνοήσωμεν ὅτι τὸ πρόβλημα τῆς προγνώσεως τοῦ καιροῦ διὰ δεδομένην ἡμέραν καὶ δι' ὀρισμένον τόπον δὲν θὰ λυθῆ ποτέ. Τοιαύτη ἀξίωσις θὰ ὁμοιάζῃ πρὸς τὴν ἀξίωσιν τῆς προγνώσεως τοῦ μεγέθους τῶν κυμάτων τοῦ Ὀκεανοῦ ἐν μελλούσῃ τρικυμίᾳ καὶ ἐν ὀρισμένην ἡμέρᾳ. Ἄλλως ὅμως θὰ εἶχε τὸ πρᾶγμα, ἐὰν ἤρκοῦμεθα νὰ ζητήσωμεν ὅποια θὰ ἦτο ἡ πιθανὴ κατάσταση τῆς ἀτμοσφαιρῆς διὰ τινὰ ἡμέραν ἢ διὰ τὴν ἐπομένην, στηριζόμενοι ἐπὶ συγχρόνων ἐνδείξεων, συμπεραίνοντες δηλαδὴ ἐκ τῆς καταστάσεως τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς θέας τῶν νεφῶν. Οἱ διερχόμενοι τὸ πλεῖστον τῆς ζωῆς των ἐν τῷ ἐλευ-

θέρῳ ἀέρι, οἱ ναυτικοὶ καὶ γεωργοί, διδασκόμενοι ἐκ πολυχρονίων παρατηρήσεων, δύναται, ἀνευ τῆς βοήθειας ἐπιστημονικοῦ τινος ὄργανου, νὰ συναγάγωσιν ἐνδείξεις ἐξαιρετικούς. Ἴδου προγνωστικά τινὰ τοῦ καιροῦ τοιοῦτῳ τρόπῳ συναχθέντα.

Ἡ ὄψις τοῦ οὐρανοῦ, κατὰ τὴν ἀνατολὴν καὶ δὴσιν τοῦ ἡλίου, παρέχει πολλάκις χαρακτηριστικὰ γνωρίσματα τοῦ προσεχῶς καιροῦ. Ἐὰν ὁ οὐρανὸς εἶνε καθαρὸς καὶ ὁ ἥλιος λαμπρὸς, ἢ ἐὰν τὰ νέφη τὰ ὀποῖα καλύπτουσιν αὐτὸν διαλύονται ἅμα τῇ ἀνατολῇ αὐτοῦ ὑπάρχει πιθανότης καλῆς ἡμέρας. Ἀπ' ἐναντίας, προλέγεται βροχὴ, ὅταν ὁ οὐρανὸς εἶνε ἐρυθρὸς κατὰ τὴν ἀνατολὴν, πρὸ τῆς ἐμφανίσεως τοῦ δίσκου τοῦ ἡλίου, καὶ ἡ ἐρυθρότης αὕτη ἐξαφανίζεται κατὰ τὴν ἀνατολὴν τοῦ ἀστέρος τούτου. Ἐὰν αἱ πρῶται ἀκτίνες τοῦ φωτὸς τῆς ἡμέρας φαίνονται ὑπεράνω ζώνης νεφῶν, προαγγέλλεται ἄνεμος· καλὸς δὲ καιρὸς ἐὰν αἱ ἀκτίνες φαίνονται εἰς τὸν ὀρίζοντα. Ὁ καλὸς καιρὸς τῆς ἐπαύριον προγνωρίζεται, ἐὰν ὁ ἥλιος δῆ ἐν τῷ μέσῳ οὐρανοῦ διαιγοῦς, χρώματος ρόδου ἢ πορτοκαλίου. Ἐὰν τὸ χρῶμα τοῦ οὐρανοῦ κατὰ τὸν ὀρίζοντα εἶνε πολὺ ἐρυθρὸν, ἢ κίτρινον λαμπρὸν, προαγγέλλεται ἄνεμος· βροχὴ δὲ, ἐὰν εἶνε κίτρινον ἀνοικτόν, ἢ ὁ ἥλιος δῆε ὀπισθεν παραπέτασματος ἐκ νεφῶν πυκνῶν, ἐνῶ ὁ ὀρίζων κατὰ τὴν ἀνατολὴν ἔχει χρῶμα πορφυροῦν ἢ χαλκοῦν.

Ἡ ἔκτακτος διαφάνεια τῆς ἀτμοσφαιρῆς, ἣτις ἐπιτρέπει νὰ βλέπωμεν μετὰ μεγάλης εὐκρινείας τὰ ἀπομεμακρυσμένα ἡμῶν ἀντικείμενα, εἶνε ἐνδείξις προλέγουσα τὴν βροχὴν, ἐὰν αὕτη συμπίπτῃ μετὰ θερμοκρασίας ὑψηλῆς. Ἐν τῇ περιστάσει ταύτῃ ἡ ἀτμοσφαῖρα εἶνε πολὺ ὑγρὰ, ὑπερπλήρης ἀτμῶν ἐν διαλύσει τελείᾳ, τοὺς ὁποίους νυκτερινὴ ψύξις ἢ πνοὴ ἀνέμου ψυχροῦ δύναται νὰ κατακρημνίσῃ. Συνήθως ἐν τῇ περιστάσει ταύτῃ τῆς βροχῆς προηγεῖται πυκνὴ ὁμίχλη καὶ σκοτεινότης διαδέχεται ἀποτόμως τὴν μεγάλην διαύγειαν τῆς ἀτμοσφαιρῆς.

Μετὰ καλὸν καιρὸν κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἥτον διαρκῆ, τὰ πρῶτα συμπτώματα τὰ προαγγέλλοντα τὴν μεταβολὴν αὐτοῦ, εἶνε ἡ ἐμφάνισις μικρῶν λευκῶν νεφῶν τὰ ὅποια διακρίνονται ἐν τῇ μετεωρολογίᾳ διὰ τοῦ ὀνόματος cirrus, φαίνονται δὲ συνιστάμενα ἐκ νημάτων διαστουρουμένων. Τὰ νέφη ταῦτα, σχηματιζόμενα ἐκ κρυσταλλῶν πάγου, ἴστανται εἰς μεγάλα ὕψη ἐν τῇ ἀτμοσφαιρῇ. Ὅσον δὲ μᾶλλον φαίνονται ἀνυψούμενα καὶ ἀπομακρυνόμενα, τόσον ἡ μεταβολὴ τοῦ καιροῦ ἦν προλέγουσι θὰ ἐπέλθῃ βραδεῖα μὲν, ἀλλὰ μαλλον ἀξιοσημείωτος. Τὴν νύκτα, τὰ νέφη ταῦτα διακρίνονται μετὰ δυσκολίας καὶ δὲν ἀποκρύπτουσιν ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν ἡμῶν τοὺς μικροτάτους ἀστέρας. Πρὸς τούτοις

εἶνε ταῦτα πρόδρομοι τῶν τρικυμιῶν. "Ὅταν ὁ κακὸς καιρὸς προσεγγίζῃ εἰς τὸ τέλος αὐτοῦ, τὰ νέφη ταῦτα τελευταῖα ἐξαφανίζονται, ἢ ἐξαφανίσαις δὲ αὐτῶν εἶνε ἀσφαλῆς πρόρρησις τοῦ καλοῦ καιροῦ.

*

Συμπληροῦμεν τὰς εἰδήσεις ταύτας τὰς ὁποίας πολυχρόνιοι παρατηρήσεις τῶν ναυτικῶν ἐσυστηματοποίησαν, δι' ἐκείνων τὰς ὁποίας ὁ Fitz Roy ἐν τῷ ὑπὸ τὸν τίτλον *Le livre du Temps* συγγράμματι αὐτοῦ δίδει.

Τὰ ἐλαφρὰ νέφη, λέγει, ὧν ἡ περιφέρεια δὲν διακρίνεται καλῶς προαγγέλλουσι τὸν καλὸν καιρὸν ἢ τὰς μετρίας ἐντάσεις αὔρας· νέφη παχέα ὧν ἡ περιφέρεια ἀκριβῶς διακρίνεται, προαγγέλλουσι ἄνεμον· οὐρανὸς βαθέος κυανοῦ χρώματος καὶ σκοτεινοῦ προαγγέλλει ἄνεμον· οὐρανὸς διαυγῆς καὶ λαμπρὸς δεικνύει τὸν καλὸν καιρὸν. "Ὅσον τὰ νέφη φαίνονται μᾶλλον ἐλαφρὰ καὶ εὐκίνητα, τόσον ὀλιγώτερον πρέπει νὰ περιμένωμεν ἄνεμον· ὅσον εἰσὶ παχέα, κυλινδρικοῦ σχήματος, ἢ κατακερματισμένα καὶ πρὸς κύματα θαλάσσης ὁμοιάζοντα, τόσον ὁ ἄνεμος θὰ εἶνε ἰσχυρότερος. Μικρὰ νέφη μελανὰ προλέγουσι βροχὴν. Νέφη ἐλαφρὰ κινούμενα ταχέως κατὰ διεύθυνσιν ἀντίθετον τῶν πυκνῶν ἀθροισμάτων προαγγέλλουσι τὸν ἄνεμον καὶ τὴν βροχὴν.

Χρῶμα τοῦ οὐρανοῦ γλυκὺ, ἐλαφρὸν, λεπτόν, μετὰ νεφῶν σχήματος εὐκρινούς, δεικνύουσι ἢ συνοδεύουσι τὸν καλὸν καιρὸν. Τὰ ἀσυνήθη χρώματα τοῦ οὐρανοῦ, μετὰ νεφῶν πυκνῶν, περιφερειᾶς ἀποτόμου, δεικνύουσι βροχὴν καὶ πιθανώτατα ἄνεμον.

Ἐξετάσατε τὰ νέφη τὰ ὅποια σχηματίζονται εἰς τὰ ὕψη τοῦ οὐρανοῦ· ἐὰν διατηροῦνται ἐκεῖ, αὐξάνοντα ἢ καταπίπτοντα, προαγγέλλουσι βροχὴν· ἐὰν ἀνερχόμενα διασκορπίζονται, καλὸν καιρὸν. Ἡ ἐκτακτος λάμψις τῶν ἀστέρων, ἢ μικρὰ ἐντασις ἢ ἡ φαινόμενη αὐξήσις τῶν περὶ αὐτὴν μηναιοῦδος σελήνης, οἱ κύκλοι οἱ περὶ αὐτὴν σχηματιζόμενοι τὰ τμήματα τῶν οὐρανίων τόξων τὰ σχηματιζόμενα ἐπὶ τῶν κεχωρισμένων νεφῶν, δεικνύουσι ὅτι ὁ ἄνεμος ὁ πνέων θὰ αὐξήσῃ κατὰ τὴν ἐντασιν καὶ ὅτι θὰ ἔχωμεν βροχὴν.

*

Εἰς τὰ σημεῖα τὰ προλέγοντα τὸν καιρὸν τὰ συναγόμενα ἐξ ἐνδείξεων τοῦ οὐρανοῦ ἢ ἐκ τῶν ἀστέρων, δυνάμεθα νὰ συνδυάσωμεν τὰς προγνώσεις τὰς ὁποίας μᾶς παρέχουσι τὰ φυτὰ καὶ ἐνίοτε τὰ ζῷα, τῶν ὁποίων ἢ συμπεριφορὰ μεταβάλλεται εἰς τὰς μεγάλας μεταβολὰς τῆς ἀτμοσφαιρας. Ἄλλὰ ἕκαστος τῶν ἀνθρώπων δύναται νὰ ἐκτιμήσῃ καλῶς τὴν σημασίαν τῶν τοιούτου εἶδους ἐνδείξεων. Εἰς τὰ ἐξ αὐτῶν

συναγόμενα συμπεράσματα δὲν πρέπει νὰ ἀποδιδόμεν μεγάλην σημασίαν καὶ γενικότητα, τὴν ὁποίαν ἀναμφιβόλως δὲν ἔχουσιν. Ἐὰν δὲν δύνανται νὰ χρησιμεύσωσιν ἐνίοτε, χρησιμεύουσι δι' ἐκείνους οἵτινες μανθάνουσι τὴν σημασίαν αὐτῶν. Ἐχουσι δηλαδὴ ἀξίαν τινὰ αἰ ἐνδείξεις αὐταὶ διὰ τοὺς ἀνθρώπους ἐκείνους τῶν ὁποίων τὴν ὀξυδέρκειαν ἀνέπτυσαν μακρὰ καὶ πολυχρόνιοι παρατηρήσεις.

Δ. ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ.

Καθηγητὴς τῶν μαθηματικῶν

ΤΟ ΜΕΤΑΛΛΙΟΝ

ΔΙΗΓΗΜΑ

Εἶμαι, μοι εἶπεν ὁ ταγματάρχης Σαῖν-Ζενί, τῆς αὐτῆς γνώμης μὲ τὴν ὠραίαν ἐκείνην κυρίαν, ἥτις τρώγουσα καλὸν καρπὸν, ἀνέκραξε: Κρίμα νὰ μὴν εἶναι καὶ αὐτὸ ἁμαρτία! Ὑπάρχουσι τῶν-τι αἰσθήματα τὰ ὅποια δὲν ἔχουν ὄλην τῶν τὴν γλυκύτητα, εἰμὴ μόνον ὅταν ἀναμιγνύεται μὲ αὐτὰ γεῦσις τῶν τρόπων τινὰ ἀπηγορευμένου καρποῦ· αἰ ἀπολαύσεις τότε διατηροῦσι δὲν ἤξεύρω ποῖαν γλυκεῖαν ἄμα καὶ πικρὰν ἀνάμνησιν, ἥτις διπλασιάζει τὸ θέλητρον τῶν . .

Τὸν Ἰανουάριον τοῦ 1871 εἰς μίαν τῶν τελευταίων μαχῶν αἰτινες συνέβησαν περίξ τοῦ Μάνς, ἐπληρώθη βραδίως εἰς τὸν ὄμον. Μὲ ἔφεραν εἰς Τούρ καὶ μὲ διεύθυναν πρὸς φορητὸν νοσοκομεῖον ἐγκαθιδρυμένον ἐν τῷ οἴκῳ τῶν Ἀδελφῶν τῆς Ἑλπίδος. Ἐν τῷ κέντρῳ τῆς γραφικῆς ἐκείνης καὶ ἡσυχου συνοικίας ἥτις ἐκτείνεται ὅπισθεν τῶν μοναστηρίων τοῦ μητροπολιτικοῦ ναοῦ εἶναι κατοικία σοβαρὰ καὶ οἰοεὶ ὑπνώδης, κειμένη μεταξὺ αὐλῆς καὶ κήπου καὶ χωριζομένη τῆς ὁδοῦ δι' ὑψηλοῦ τοίχου ὅπου φῦνται ἐλξόται ἐντὸς τῶν ἀμαυρωμένων τοίτων. Ἡ μητρόπολις τοῦ ἁγίου Γατιανοῦ ἢ κειμένη πλησίον, ἐπεκτείνει τὴν μεγάλην της σκιά ἐπὶ τῆς μονῆς ταύτης, ὅπου διαρκῶς ἀκούονται κωδωνοκρουσαὶ μιγνυόμεναι μὲ τὰς τραχείας κραυγὰς τῶν κορωνῶν τῶν φωλευουσῶν εἰς τὰς κορυφὰς τῶν πύργων.

Κατὰ τὰς πρώτας ἡμέρας, ζαλισμένος ἀπὸ ἰσχυρὸν πυρετόν, δὲν εἶχον καθαρὰν τὴν συνείδησιν τῶν περὶ ἐμέ συμβαινόντων. Εἰς τοὺς ἐπιτάλας μου ἔβλεπον ἀορίστους μορφὰς μαύρας συγχεομένας ἐνώπιον τῶν θολῶν ὀφθαλμῶν μου, ἡσθανόμην χεῖρας πολὺ μαλακὰς στηρίζουσας τὴν κεφαλὴν μου ἐπὶ τοῦ προσκεφάλου καὶ ψίθυρον ὑφασμάτων ἐλαφρῶν ὡς βόμβον πτερύγων. Ἀφοῦ ὅμως ὁ πυρετὸς ἠλαττώθη καὶ τὸ πνεῦμα μου ἀνέλαβε τὴν διαύγειάν του, τὸ πρῶτον τὸ ὁποῖον διέκρινα μίαν πρωίαν ἐξυπνήσας ἦτο θελκτικὴ μορφή νέας καλογραφαίας φεροῦσης κάλυμμα λευκὸν καὶ κλινοῦσης ἐπ' ἐμοῦ μετὰ φιλοσόργου μερίμνης.